

МОНГОЛЫН УРАН ЗОХИОЛ ДАХЬ “ТУУЖ” СУДЛАЛЫН ТОЙМ

Г.Нарантунгалаг*

Утга зохиолын төрөл зүйлийн дотор тууж ихээхэн хувь эзэлдэг. Монголын утга зохиол судлалын томоохон төрөл болох “тууж”-ийн нэр томъёоны судлалаар Г.Ринченсамбуу¹, Ш.Гаадамба², П.Хорлоо³, С.Буяннэмэх⁴, Д.Цэнд⁵, С.Дулам Ц.Хасбаатар⁶, Ш.Цэнд-Аюуш⁷, Ч.Билигсайхан⁸, Ф.Намжилцэвээн⁹, Б.Гэрэлт¹⁰, Ч.Хишигтогтох¹¹, Б.Катуу¹², Мандах¹³ Д.Галбаатар¹⁴, Г.Галбаяр¹⁵ нар судалгааны бүтээл туурвиж, уг асуудалд анхаарлаа хандуулжээ.

Энэхүү нэр томъёо нь төрөл зүйлийн доторх маргаантай асуудлын нэг болсоор ирсэн бөгөөд монголын эртний уран зохиолд Шастир, Судар, Цадиг, Тууж, Намтар, Бичиг, Тэмдэглэл, Үлгэр, Хууль, Түүх, Үлгэр тууж, Үлгэр тууль гэх зэргээр нэрлэсэн байна.

Тууж хэмээх нэрийн тухайд эрдэмтэд өөр өөрийн саналыг дэвшүүлсээр ирсэн бөгөөд үгийн гарлын хувьд “Г.Ринченсамбуу “тууль” гэсэн үг “тууж” гэдэг үгтэй гарал нэгтэй “tugu” гэсэн үндэс дээр “li” дагавар залгаж “tuguli” буюу “tuli”, “dzi” дагавар залгаж “tugudzi” “tuudzi” болгожээ. Тэгээд “tuguli”, “tuli” хэмээх нь яруу найргийн том хэмжээний зохиол “tugudzi”, “tuudzi” гэдэг нь төлөв үргэлжилсэн үгийн том хэмжээний нэр”¹⁶ гэж үзжээ.

Эрдэмтэн “Ш.Гаадамба “Туурвил” “tugurbil”, “туурвих” “tugurbih” гэдэг үгтэй ч төрөл үг мөн болно. Туурвих гэгч “юмыг санаанаас үүсгэн зохиож, байхгүй, оргүй зүйлийг санаагаараа цоо шинээр бий болгох” гэсэн утга учиртай учир тууль, тууж, туурвил цөм санаанаасаа зохиосон зүйл гэсэн утгатай үг”¹⁷,

Д.Цэрэнсодном “тууль”, “тууж” зэрэг үгс /нэршээл/ нэг гаралтай хэмээн үзсэн нь нэлээд бодитой байх магадлалтай. Үүнээс гадна “бүтээх”, үүсгэн буй болгох гэсэн утга бүхий “tugurbiqu” гэдэг үгээс эх үндэстэй гэрийн бичмэл цадгийг нэрлэх болсон “tuguri” гэдэг үгтэй холбож үзэх нь зүйтэй юм. Буриад монголчууд гэрийн бичмэл дэвтрээ “угай бичиг” гэж

*Монгол Улсын Их Сургууль

1. Ринченсамбуу Г “Монгол ардын баатарлаг тууль” 1960.
2. Гаадамба Ш Монгол ардын баатарлаг тууль “Аман зохиол судлал”. XVIII боть. УБ., 1988
3. Хорлоо П “Монгол утга зохиолын уламжлал шинэчлэл”, аман зохиол утга зохиолын тухай УБ.1975 он
4. Буяннэмэх С “Уран үгсийн чуулган” 1929 он Монгол бичгээс хөрвүүлж, өмнөтгөл бичиж, эрхлэн хэвлүүлсэн Г.Галбаяр УБ.2013
5. Цэнд Д “Монголын уран зохиолын хөгжлийн асуудалд” УБ.1979
6. Дулам С, Хасбаатар Ц “Уран зохиолын онолын үүд” УБ.1980
7. Цэнд-Аюуш Ш “Монгол тууж” УБ.1981
8. Билигсайхан Ч “Монгол эрхи товчис” УБ.2000
9. Намжилцэвээний зохиолын чуулган III боть. Чулуу цохолборлов
10. Гэрэлт Б “Монгол зохиолын онолын бичиг” ОМАХХороо 1985
11. Хишигтогтох Ч “Монголын эртний утга зохиолын шинэ судлал” ОМАХХороо 1998
12. Катуу Б “Монгол туулийн дүрийн тогтолцоо” УБ.2004
13. Мандах “Ардын аман зохиолын онол” Лионины үндэстний хэвлэлийн хороо 2003
14. Галбаатар Д “Утга зохиол: онол, түүх, шүүмжлэл” УБ.2012
15. Галбаяр Г “Уран зохиол шинжлэлийн лекц” УБ.2002
16. Ринченсамбуу Г “Монгол ардын баатарлаг тууль” 1960
17. Гаадамба Ш Монгол ардын баатарлаг тууль “Аман зохиол судлал”. XVIII боть. УБ., 1988.26-р тал

нэрлэсэн нь уг удам, гарал угсааны цадиг гэх утгыг илтгэх бөгөөд халхын аялгууны “tuguri” гэдэгтэй уг утгаараа яг тохирно. Тэд өөрийнхөө гарал, удам угсааг нэг бүрчлэн бүртгэж дансалсан зохиолыг нэрлэдэг энэхүү “tuguri” нь эртний түрэг хэлний “төрөх, үүсэх” гэсэн утгатай “tog” буюу “togur” /В.М.Наделяев 1969.570/ гэдэг үгтэй үндэс нэгтэй гэж үзэж иржээ. Мөн монгол хэлний “toruku” гэдэг үгийн “to” язгуурыг эртний түрэг хэлний үндэс язгууртай холбон үзэж болох юм. Үгийнх нь гарал үүслээр хөөж үзвэл “тууль” гэдэг нэршил нь хүмүүс өөрдийн гарал, удам угсааг уран сайхны аргаар найруулж өгүүлсэн цадиг гэж болмоор шинж тэмдэгүүд үзэгддэг билээ. Үүнд: “tuguri, “tuguli” “tugudzi” /тууль, туурь, тууж/-ийн аль алин нь айл гэр овог аймгийн удам судар, ямар нэг түүхт явдалтай холбогдож гарсан хэдий ч хөгжлийн явцад цаг хугацаа, орон зайн ялгавар бүхий утгуудыг өөрт хадгалсан “...салбарлан нарийсах явцад хувьсаж хөгжлийн жам ёсоор төрөл зүйлийн тодорхой ялгаа зааг бүхий тусгай бүтээлийг нэрлэх болсон болтой. Д.Цэрэнсодном нарын эрдэмтэд тайлбарласан байна.”¹⁸ /Д.Ц.1987.62/. Мөн “Тууж” гэдэг нэр томъёоноос үүдэж проф. С.Дулам Германд хэвлэгдсэн “Тууль хайлахын учир” /1989/ номдоо “tugu” хэмээх язгуурын талаар тайлбарлахдаа “энэхүү язгуураас дараах “тууж”, “тууль”, “туурь” гэсэн утгыг илэрхийлж болох бөгөөд “тууль” нь бичгийн уран зохиолыг, “туурь” нь гэрийн бичиг, ургийн бичээс, ойлбор бичиг зэргийг хамааруулсан байдаг”¹⁹, проф. Ч.Билигсайхан “Тууж гэдэг нэрийн талаар нэлээн тогтож ярьмаар. Шууд зааж буй утгаараа үйл явдлыг туурвих гэсэн санаатай. Туурвил гэдэгтэй гарал нэгтэй үг. “Туурвих гэдгийг монгол хэлний тайлбар толинд “үйл явдлыг төлөвлөн тогтоох, барагдуулан дуусгах” [Б.Дамдин “Монгол хэлний үндсэн үгийн товч тайлбар” ӨМСХХХороо 1988.140-р тал]” гээд “тууж”-ийг “хүүрнэн өгүүлэх уран зохиолын нэгэн зүйл... түүх” [Б.Дамдин “Монгол хэлний үндсэн үгийн товч тайлбар” ӨМСХХХороо 1988.141-р тал] гэж. Үүнээс үзэхүл түүх гэсэн нэгэн утга байдаг бололтой”²⁰, “Монгол үгсийн язгуурын тольд” “tuuli-нийгмийн амьдрал, түүхийн баатар хүмүүсийн тухай шүлэглэсэн буюу шүлэг, үргэлжилсэн үг хавсаргасан уртхан үлгэр. Эртний үед учир явдал, үлгэр түүх зэргийг дуулан ярьдаг байснаар нь зарим хүмүүс бас “дуу, дуулахтай” гарал язгуур нэгтэй хэмээн үздэг.”. tuuji-1. Түүхэн баатарчуудын үйл хэргийг бичсэн үргэлжилсэн үгийн үлгэр тууль, намтар тэмдэглэл: жинхэнэ тууж 2. Романаас бага өгүүллэгээс их хүүрнэн өгүүлэх уран зохиол tuuji bicikü. Туужид хүмүүсийн амьдралын нэг үеийн явдлыг дүрслэн үзүүлдэг. tuugi- хүний гэрийн үеийн уламжилсан цадиг (sečenöyту, 1988, 1952-1953) гэхчлэн тайлбарлажээ. Тууль гэдэг нь “тууж”, “туурь” гэх бусад үгийн адил туурвих зохиох гэсэн нэгэн язгууртай нэр томъёо юм.”²¹ гэж үзсэн нь зарчмын хувьд тохирч байна.

Орчин үеийн уран зохиолын судлалд ч “тууж” гэдэг нэр томъёо нилээд маргаантай асуудлын нэг бөгөөд тухайлбал С.Буяннэмэх “Бүр анхандаа романыг туужтай дүйцүүлэн ойлгож байв. “Тууж” хэмээхийг гадаадын хэлээр роман гэнэ. Тууж болбоос зөвхөн хүний үлгэр намтар бөгөөд жижиг үлгэрийн дээд шат болой... Тэр мэт тууж хэмээгч их төлөв үнэн зүйлийг бичих бөгөөд туужийн дотор гол болох хүмүүс нь олон байх бөгөөд хэрэв зөвхөн нэгэн хүний явсан явдал, хийсэн хэргийг бичих болбол түүнийг намтар хэмээнэ. Тууж намтрын утга чанар нь их л ойролцоо мэт”²² гэжээ. Үүнээс харахад тууж, намтар, цадиг түүхийн зааг ялгааны талаар эрдэмтэд онолчдын санал тодорхойлолтууд одоо ч төдий л нэгдмэл болж чадаагүй байгааг харуулдаг. Орчин үеийн уран зохиолын онол болон судалгаанд туужийг эрдэмтэд дараах

18. Катую Б “Монгол туулийн дүрийн тогтолцоо” УБ.2004 11-12-р тал

19. Баярт Д. “монгол туужийн төрөл зүйлийн хувьсал хөгжил /Бээжин барын гэсэрийн жишээн дээр/” УБ2002 14-р тал

20. Билигсайхан Ч “Монгол эрхи товчис” УБ.2000он 128-р тал

21. Дулам С, Нандинбилиг Г “Монгол аман зохиолын онол” УБ 2007 179-р тал

22. Буяннэмэх С “Уран үгсийн чуулган” 1929 Монгол бичгээс хөрвүүлж, өмнөтгөл бичиж, эрхлэн хэвлүүлсэн Г.Галбаяр 2013 он 25-р тал

байдлаар тодорхойлж байна. Үүнд:

Профессор Ш.Цэнд-Аюуш “Тууж гэдэг нэр томъёо утга зохиолд эртнээс орж иржээ. Эртний хүмүүсийн ойлголтоор бол түүхэн үйл явдал, ахуй амьдралын онцлог талыг тусган өгүүлсэн уран зохиолыг ихэвчлэн тууж гэж ойлгож байсан бололтой. Энэ нь бидний ойлгож байгаатай адилаар тодорхой ангилал хүрээнд авч үзсэн биш, ер нь аливаа өгүүлэлт уран зохиолыг тууж, домог, үлгэр, шашдир, намтар, бичиг сургаал гэж томъёолж байсантай холбоотой байж болох юм. Юутай ч тууж гэдэг ойлголт уран сайхнаар бичсэн түүх, хүний явдал байж, одоогийнхоос хавьгүй олон янзаар хэрэглэгдэж байжээ.”²³

Проф. Д.Галбаатар “тууж /анг. story, tale, narrative/ Уран зохиолын үндсэн гурван төрлийн нэг туульсын зохиолын томоохон зүйлийг тууж гэнэ. Үргэлжилсэн, шүлэглэсэн, драмчилсан хэлбэр бүхий хүүрнэл зохиолыг хамруулна. Тууж нь туульсын бусад зүйл/үз/-ээс : -хэмжээгээрээ /өгүүллэгээс том, романаас бага/, дүрийн системээрээ /нэг гол баатар төвтэй, бүлэг дүрийн тогтолцоотой/, хэрэг явдлын хамрах хүрээгээрээ /гол баатрын амьдралын аль нэг үе, аль нэг талын орчил хүрээг хамрана/ бүтэц зохиомжоороо /өгүүллэгдэхүүний дан шугам, зохиомжийн зүйлсийг чөлөөтэй ашиглах/, цаг хугацааны орчил харьцаагараа /баатрын үйл хэргийн хамрах цар хүрээгээр/ тууж нь романтик харьцуулбал үйл явдал нь гол баатрын амьдралын нэг тал, эсвэл зурвас мөчлөг үеийг тууш өгүүлэх, мөшгих явдал бөгөөд үйл явдал нь гол баатрын дүрийн шугамд захирагдмал шинжтэй байна. Үйл явдал нь роман адил олон салбарлаж бус дан өгүүлэмжтэй, гол дүрийн явдалд бусад дүр нь захирагдмал шинжтэй. Гэхдээ үйл явдал нь хэд хэдэн чиглэлээр өрнөх, гол баатрын дүрийг тодотгох үүрэг бүхий туслах дүрүүдтэй холбогдсон зохиомж монгол туужид голлодог”²⁴

Судлаач Г.Галбаяр туужийг роман ба өгүүллэгээс доорх хэдэн зүйлээс ялгагдана гэж үзжээ. Үүнд: “Нэгдүгээрт: Хэлбэр хэмжээгээрээ романаас бага , өгүүллэг тууриас их. Хоёрдугаарт: тооны хувьд романаас олон, өгүүллэгээс цөөнөөр бичигддэг, Гуравдугаарт: туужийн үүсэл эхэн үедээ амаар хүүрнэн өгүүлэх уран зохиол байсантай нь холбон үзэж, он цагийн бичээс намтрын зүйлийг гаргадаг байсан онцлогоороо роман болоод өгүүллэгээс ялгаатай. Дөрөвдүгээрт: Роман нь өгүүллэгдэхүүний сэтгэл зүй, үйл явдал, баримт материалын бүхэл бүтэн комплест тулгуурладаг бол өгүүллэг нэг нэг агшны эгзэгтэй үед дүрийг тавьж үзүүлдэг бол туужид байгаль нийгмийн байдал, хүний амьдрал, үйл явдлын цөөн хэдэн онцгой гол явдалд төвлөрдөг. Тавдугаарт: Гол баатрын амьдралын хамгийн гол гол үеийг харуулдаг учраас үйл явдлын гол шугам нь нэгэн чиглэлээр өрнөдөг. Зургаадугаарт: Дээр өгүүлснээс үүдээд төрөл зүйлийн хувьд бие дааж бусдаас ялгардаг.”²⁵

С.Лувсанвандан “Монголын орчин үеийн уран зохиолын онол түүхийн асуудлууд” номдоо “Монгол тууж бичлэг найруулгын хувьд сонирхолтой. Өгүүллэгээс дэлгэр, романаас хураангуй хэлбэр бүхий тууж зохиол асар их урыг шаарддаг”²⁶ гээд “Монгол тууж гэдэг үг сонин юм. Энэ нь Энэтхэгийн авадан, заримдаа жатак, төвдийн догжод, оросын обрамленная повесть гэдэг үгтэй дүйж байна. Тууж гэдэг үгийг үргэлжилсэн болон шүлгийн хэлбэртэй, шашны болон иргэний хандлагатай тууж, домог, үлгэр, өгүүллэг зэрэг их бага янз бүрийн зохиолд хэрэглэж байжээ. Заримдаа ардын аман зохиолд ч хэрэглэдэг өргөн утгатай байсан бөгөөд гагцхүү сүүлийн үед л үргэлжилсэн үгийн бэсрэг зохиолыг нэрлэх болсон.”²⁷ зэргээр тодорхойлосон нь ерөнхийдөө оросын онол судлалын дэг сургуулийн нөлөө зохих хэмжээгээр ажиглагддаг.

23. Цэнд-Аюуш Ш “Монгол тууж” УБ.1981 он 10-р тал

24. Галбаатар Д “Уран зохиол: онол, түүх, шүүмжлэл” УБ.2012. 259-р тал

25. Галбаяр Г. Уран зохиол шинжлэлийн лекц Редактор Ч.Дагвадорж УБ.2002 он 159-160-р тал

26. Лувсанвандан С. Монголын орчин үеийн уран зохиолын онол түүхийн асуудлууд Редактор Ц.Мөнх УБ.1973 209-р тал

27. Лувсанвандан С. Монголын орчин үеийн уран зохиолын онол түүхийн асуудлууд Редактор Ц.Мөнх УБ.1973 218-219-р тал

Тухайлбал Н.А.Гуляев “Уран зохиолын онол”, Л.И.Тимофеев “Уран зохиолын онолын үндэс” бүтээлдээ уран зохиолын төрөл ба зүйлсийн талаар дэлгэрэнгүй тайлбарлажээ. Харин доорх тодорхойлолтууд эртний уламжлалт тууж бичлэг, монголын уламжлалт түүхэн уран зохиол бичих уламжлалыг хадгалсаныг харж болохоор байна. жишээлбэл:

“Монгол эрхи товчис” ганц сэдэвт зохиолдоо эрдэмтэн Ч.Билигсайхан “Тууж гэдэг төрөл нь зохиолын хэмжээтэй огт хамааралгүй ойлголт, шинэ цагийн уран зохиолын түүхийг авч үзэхдээ өгүүллэгээс том, романаас бага үргэлжилсэн үгийн зохиолыг оноон нэрлэж ирсэн нь үндсээрээ буруу.

Тууж түүхэн үндэстэй хэрэг явдлыг уран сайхан оруулан хувиргаж бичсэн, томоохон хэмжээний шүлгээр юм уу үргэлжилсэн үгээр бичсэн зохиолыг л заасан утга дийлэнх төрөл шиг байна” гэж үзсэн нь “Ихэнхдээ хэмжээгээр нь үнэлээд романаас багаахан, өгүүллэгээс томоохон зүйлийг тууж гэж үзэх явдал их бий. Гэтэл энэ нь дэндүү хэлбэрийг баримталсан шалгуур болох бөгөөд түүнчлэн өгүүллэг туурьд зохиолын баатрын нэгэн үйл явдлыг дүрсэлнэ, туужид бол хэд хэдэн үйл явдлыг дүрсэлнэ, романд бол бүхэл бүтэн аж амьдралыг нь үзүүлнэ гэсэн ойлголт байдаг нь зарим романд нэг өдрийн явдлыг ч гаргасан байдаг тул төдийлөн баттай зүйл биш юм.”²⁸ гэж хэмжээ болоод өрнөх цаг хугацааны харьцаагаар “тууж” юмуу “роман” гэж нэрлэхийг эргэн харах хэрэгтэй гэжээ.

Үндэсний болон гадаадын онолч, судлаачид туужийн талаарх сонгодог үзэл ойлголтууд харьцангуй нэгдмэл, ойролцоо байх хэдий ч үндэстний уран зохиолын тодорхой нэг төрөл зүйл дээр түшиглэсэн учраас зөрүү ялгаа нэлээд харагдаж байна. Энэ нь үндэстнүүдийн сэтгэлгээ, ур зүй, уламжлан тогтсон арга барилтай холбоотой юм. Уран зохиолын алив төрөл ба зүйлүүд ерөнхий хэв маяг, зарчим зүй ойролцоо шинжтэй боловч үндэстний бичиг соёлын уламжлал, хөгжлийн өвөрмөц зам, үндэсний онцлогтой уялдан зөрүү ялгаа нэлээд байгаа бөгөөд энэхүү ялгааг үндэсний бичиг зохиолын онолын сэтгэлгээнд шинээр томъёолох, шалгуур үзүүлэлтүүдийг нарийвчлах, тодорхой болгох, үндэсний онцлог, уламжлалыг тодруулах, бусад үндэстний бичгийн уран зохиолоос “канон”-члагдсан онолын томъёолол-ойлголтуудыг монгол туурвил зүй, онолын сэтгэлгээнд зөв суулгаж суулгаж өгөх шаардлага байгааг харуулна.

Дээрх эрдэмтдийн туужийн судлалын талаарх тодорхойлолтуудыг нэгтгэж үзвэл:

1. Нэр томъёоны хувьд тууж хэмээх үг нь туурвих, бүтээх гэсэн утгатай үг буюу *tuguri*, *tuguji*, *tugurbihu* зэрэг монгол эх сурвалжийн туршлагаас улбаалан буй болж, хөгжлийн явцдаа ихээхэн хувьслыг үзсэн цогц ойлголт боловч үндсэн ухагдахуун, үндэсний өвөрмөц онцлог нь хадгалагдсан хэв шинж бүхий нэр томъёо юм.

2. “Тууж” хэмээх хүүрнэл зохиолын томоохон төрөл-зүйлийн тодорхойлолт ба тайлбарууд олон янз хийгээд эрдэмтдийн санал зөрөө ялгаа бүхий байгааг шүүмжлэхэд бус уг бүтцийн нээгдээгүй талууд, дотоод бүтцийн асуудлыг нээн тодруулах нарийвчлах шаардлагатайг харуулж байна. Энэхүү нэр томъёо хөгжлийн явц, уламжлал, шинэчлэлийн хуулиар хувьсаж, шинэ эрэл туршилтууд хийх, нэгдэж нийлэгших, хөгжлийн явцад шинэ хэлбэрүүдийг үүсгэх, мөн шинжлэх ухааны салбаруудын ойртолт-нийлэгшил эрчимжиж байгаатай холбоотой, нарийвчлах, бүтэц байгуулалт, дүрийн системд хувьсал гарах, өөрчлөгдөх, тэрчлэн үндэстнүүдийн уран сайхны соёлын хөгжлийн хурдац, шинэ туршилт, төрөл зүйлүүдийн нийлэгшил уялдаа, нөхцмөл хам шинжтэй холбоотой үзэгдэл аж.

3. Тууж хэмээх нэр томъёоны дор монгол түүхэн уран зохиолын дүрийн систем бүхий шүлэглэсэн /эртний/ болон хүүрнэл /орчин үе/ зохиолын хэлбэр рүү шилжилт хийсэн бүхий л зохиолыг нийтэд нь ийн нэрлэж асан бол орчин үеийн уран зохиолд мөнхүү хүүрнэл, шүлэглэсэн

28. Дулам С, Хасбаатар Ц “Уран зохиолын онолын үүд” редактор Л.Түдэв УБ.1980 он 231-р тал

Г.Нарантунгалаг

томоохон хэмжээний зохиолын гол дүрд захирагдсан туслах дүрүүдийн систем бүхий бүтцийг тууж хэмээн үзэж, уран сайхны бие даасан бүтэц бүхүй уран сайхны бүтээц төрөл, хэлбэрийн хувьд улам бүр нарийсан нийлэгшиж буйг ажиглаж болно. Судлаачид туужийг туульсын, сэтгэл зүйн, баримтат, уянгын, шог хошин, адал явдлын, уран зөгнөлийн, түүхэн, намтарчилсан, шүлэглэсэн... зэргээр нэршээж ангилах нь бүтэх арга, илэрхийлэл дүрийн системээр нь онцлог ялгамжааг нь бусад төрөл зүйлээс ялгах, тодруулах оролдлоготой холбоотой байна.

4. Тууж нь хэмжээний хувьд төдийгүй дүрийн систем-дүрийн тоо ба багтаамж, дотоод зохион байгуулалтын хувьд бие даасан нийтлэг атлаа өөр хоорондоо ялгарах онцлог бүхий туульсын бие даасан зүйл болно. Мөн кино-тууж, уянгын тууж, туульс тууж, шүлэглэсэн тууж, драм тууж зэргээр зориулалтаас шалтгаалсан тусгай ангилалууд ч эрчимтэй хөгжиж, туужийн сонгодог хэлбэршил шинэ эрэлхийлэл-туршилтуудаар баяжин хөгжиж байна.

Outline of ‘novel’ studies in Mongolian literature

G.Narantungalag

In this paper, author compares definitions, distinctive features and inner structure of novel - the main genre of literary - as defined by various scholars.